

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

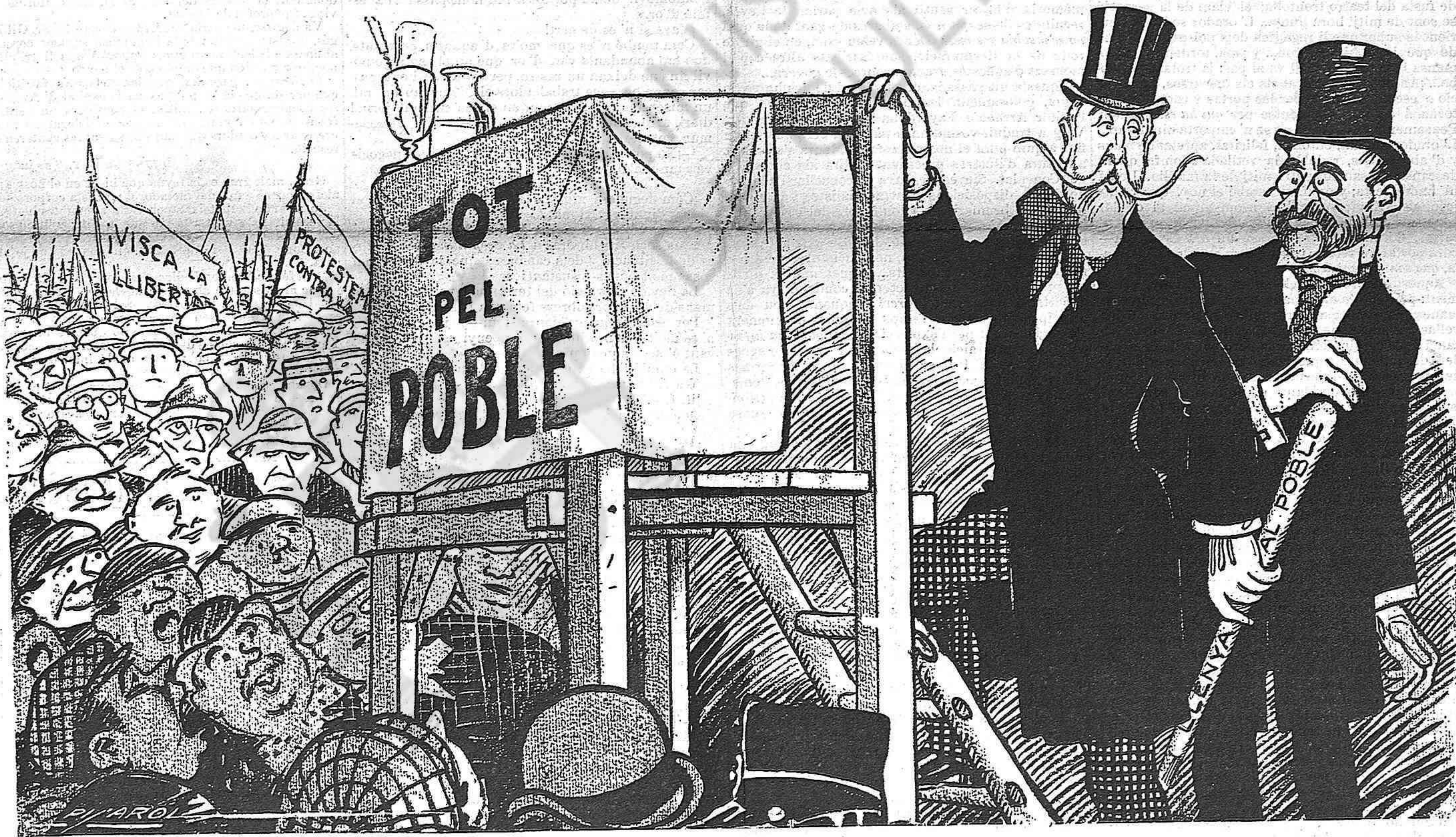
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBREERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

En Moret en el mitin del teatro de la Princesa

—Té, Canalejas, guárdam el bastó, que haig de fer un discurs ensabonant á las masses. Quan baixi ja me 'l tornarás.

LA SENMANA

En Moret ha parlat. Y ha parlat allà ahont á un home del seu caràcter li correspon de dret: en un teatro, sobre un escenari ahont habitualment s'hi fa comedia. El discurs per ell pronunciat en el meeting celebrat á la Princesa de Madrid contra 'l projecte de repressió del terrorisme passarà á la Historia com un dels modelos més admirables de frescura y desahogo. Gran sort es pel senyor Moret que 'ls infelissos espanyols no tinguin memoria. ¡Cóm, de no ser aixís, s' hauria atrevit á empéndrelas contra en Maura, calificantlo d' home funest y de gobernant reaccionari, pel mer fet d' haver confeccionat una lley tan opressora y inquisitorial com la del terrorisme?

L'obra del extraviat polítich balear es indubtablement una concepció *trepoffiana*. Cal no tenir á las venas una gota de sanch lliberal pera resoldre's á empendre la seva defensa. Pero ¿qui es en Moret pera combátrela? ¿Ab quin dret parla en nom de la democracia espanyola y en representació de la llibertat amenassada, l' home á qui sense notoria injusticia jamay li disputará ningú el títol de precursor del mal intencionat projecte del actual jefe del Govern? Pues qué, ¿tan aviat s' ha olvidat en Moret de la lley de 1894, dictada precisament mentres ell era ministre? Se 'n deya, d' aquélla, la lley sobre explosius y 'l seu article 8 comensava d' aquesta manera: «Las asociaciones en que de cualquier forma se facilite la comisión de delitos comprendidos en esta ley—se refereix als actes de terrorisme—se reputarán ilícitas y serán disueltas...» Basta tenir mitj dit de front pera veure al primer

cop d' ull la formidable ratera que contra las agrupacions de matís avensat está parant aquest elástich de cualquier forma, extés com una gran xarxa al través del dret d' associació. De cualquier forma!.. Manejat el concepte per una autoritat dotada de suficient *mano izquierda*, ¿quina associació hi hauria que, declarada oportunament sospitosa, no pogués ser disolta, ab la lley á la mà y sense apelació possible?.. Y de la lley de 1896, utilisada més tart pel senyor Moret com á ministre d' una situació que 's titulava lliberal, ¿qué 'n dirém? També aparentava anar contra els anarquistas aquélla lley, y també en el seu article 4.º s' hi lligan las següents duríssimas prevencions: «El Gobierno podrá suprimir los periódicos y centros anarquistas y cerrar los establecimientos y lugares de recreo donde se reúnan habitualmente para concertar sus planes...» También podrá hacer salir del Reino á las per-

sonas que de palabra ó por escrito, por la imprenta, grabado ú otro medio de publicidad propaguen ideas anarquistas...» ¿Per qué en Moret, que ara tant s' indigna contra el projecte de 'n Maura, quan ell sigué ministre no va ferla derogar aquesta lley? ¡Ah!.. Remembremho aixó; recordém qu' en Moret es l' autor de la lley de Jurisdiccions; tinguem ben presents els dos articles de las de 1894 y 1896 de que acabém de donar idea, y quan, llop disfressat ab pell d' ovella, vulgui tornar á apareixer en escena representant el paper de campeó de la democracia espanyola, saludém la seva presentació ab una bona salva de xinlets y cridemli: —¡Calla, farsant!

PIP-PAF

L'insigne novelista senyor Pérez Galdós, en el mitin de la Princesa, va parlar de 'n Prim.

—Y quin alcans dona vosté á aquesta cita?, preguntavan á un ministerial.

—Un alcans purament mercantilista, respongué aquest. ¿No veu que Prim es el titol de un dels Episodis Nacionals? En Galdós l'ha anomenat ab segonas: ha fet propaganda per la novela. ¡Vaya un botigueret está fet don Benito!

El jutje:—No us en doneu vergonya d' haver d' anar á la presó, á la vostra edat!

L'acusat:—Oh, es que no sé cóm ferho: Quan tenia disset anys vosté mateix va dirme: 'Tant jove,

y ja delinqüent!' quan ne vaig tenir quaranta, va tornar ab la mateixa cansó; ara que 'n tinch setanta, igualment... No ho sé... no sé, donchs, quina edat es la bona per anar á presiri!

En un saló aristocrátich se conversa animadament sobre el físich humá, y 's citan coneguts que tenen fama de molt lletjos.

Una senyora que no ha sigut may guapa (ni quan tenia 16 anys) exclama ab un tó plé de ingenuitat:

—Ay, jo, las personas lletjas no las puch sofrir.

A lo qual contesta un jove amatent:

—En aquest país, ray, qu' es permés el suicidi!

Tot sopant, en Pepitu, que passa per un noy molt viu, diu al seu pare, en el moment en que la minyona acaba de servirli un parell d' ous:

—Miri, papá: ¿Veu que aquí hi ha dos ous?...

Donchs jo li demostraré que n' hi ha tres.

—Vayam... ¿cóm?

—Senzillament: Allá hont hi ha dos unitats, n' hi ha també una ¿no es veritat?

—Es clar, que sí...

—Donchs, ja está. Vosté mateix ho ha dit: dos y un tres.

—Molt bé, xicot!—fa el pare, admirat.—Aixís, haventhi tres com dius, jo 'm poso aquests dos al plat, y tú pots menjarte l' altre.

En una agencia de matrimonis.

—El dot de la persona de que acaba de parlar-me 'm convé, y m' hi caso.

—Un deber de conciencia m' obliga á advertirli que hi ha de per mitj una petita taca.

—Aixó ray: soch quita-manchas.

—Doctor—diu una noya malalta—el cor me palpit molt: no sé qué hi tinch.

—Algún amor amagadet; pero, si es aquest mal, no hi puch fer res.

La noya, mirantlo ab ulls entenedrits: —¿Que no hi pot fer res, me diu, y es solter?

A LO INSERTAT EN EL ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA I.—A-ma-de-o.
- 2.ª Id. II.—An-to-ni-a.
- 3.ª TARJETA.—La Pecadora.
- 4.ª GEROGLIFICH.—Dos sisos y un son tretse.

XARADA

Hu-dos, Dos-prima-segona, si m' estimas, anirém á passejá ab una barca tot el día pel tercer y després també á total á brená ó pendre un refresch.

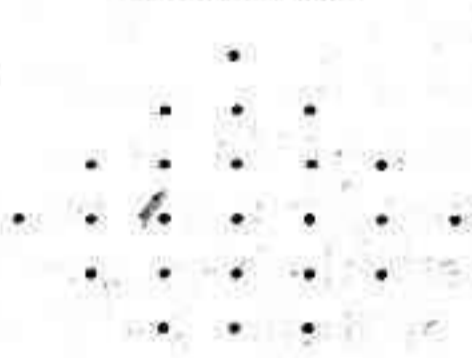
J. FARRÉS GAIRALT

ANAGRAMA

Algú que á tú 't vejés mirant sempre lo tot, total que sabs llegir y ni sabs un sol mot.

A. RIBAS LL.

ROMBO

Substituir els punts per lletres de manera que llegintlas horizontal y verticalment donguin el següent resultat; 1.ª ratlla: Consonant; 2.ª: Util per telégrafos; 3.ª: En el mar; 4.ª: Nom de dona; 5.ª: Eyna de ferret; 6.ª: Nom de dona, y 7.ª: Vocal.

MANEL SOMS

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	—Carrer de Barcelona.
1	8	6	1	8	6	8	—>	>
8	4	6	2	6	8	—>	>	>
1	2	6	7	8	—>	>	>	>
6	4	1	7	—>	>	>	>	
1	2	4	—>	>	>	>	>	
3	4	—Lletra.						
7	—Vocal.							

R. A. (a) PAU DE LAS CALSAS CURTAS
TERS DE SÍLABAS

.....

Horizontal y vertical: 1.ª ratlla: nom de dona; 2.ª: nom de dona, y 3.ª: nom de dona.

PERE ROMAGUERA

TARJETA

ANA VILAR CANADELL
MODISTA
EURAS, DOS BARCELONA

Combinar ab las lletres d' aqueixa direcció, el nom de cinch pobles de Catalunya.

VERMELLET, NASS, NEGRE Y C.ª

GEROGLIFICH

:::

+

NOTA

MAIG

Part del cos

A U I

N

V. BORRÁS Y BAIGES

Caballers: P. V. Emo. V. Salt: Aixó no han sigut may versos; y la idea no té gaire novetat.—Petador: Ffixis bé en lo que dihé al senyor de més amunt y pensi en alló de mal de muchos...—B. A.: La penúltima quarteta es fustellable. Y pensi que las altres son com 'la penúltima.—Joaquim Llavayol: Quatre faltas li varem dir que hi havia en els seus versos?... Ens varem equivocar; volíam dir quatrecentas! Y escolti: que no gastan hh á Orta?...—V. M.: Aixó de fer consonantar cor ab cor... que vol que li digui! Me fa l' efecte d' aquells que menjan pa ab pa.—Francisco Mulet y Barberán: Ay, carinyo d' aymada!... Vet'aquí un piropo que no l' havia sentit dir may. Y tot aixó no fóra res si no fossin els versos coixos.—M. Grané y Civil: Está bé que la Madalena l' deixi ser marit, pero deixi també vosté als lectors tranquils, qu' ells no hi tenen cap culpa.—Noy Dols: Van bé. Un día ó altre se aprofitarán.—Modest Canals: Es pobra d' assumpto.—Teresa Salvat: Llástima que una xicoteta tant maca (suposo que ho deu ser) compingui uns versos tant dolents!—M. F.: La majoria de las estrofas careixen de rima y de cadencia. De metro y d' accentuació... no 'n parlem.—M. G., J. V. (Seriñá), J. Ll., F. S., J. S., J. P. P., y Un Federal: No podem insertar las cartas que 'ns envían, per varias rahóns.

El nou timbaler del Bruch

—¡A la lluyta, fills del poble!
El moment es arribat...

¡No permeteu que s' imposin
els invasors clericals!

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.ª